

עמ"ת 39028/04/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 39028-04-23 פלוני נ' מדינת ישראל

כבוד השופט אריאל חזק	בפני
פלוני	עוררים
	נגד
מדינת ישראל	משיבים

החלטה

מדובר בערר על החלטת בית משפט השלום באשקלון (כב' השופטת דגנית משעלי-ביטון), בתיק מ"ת 61085-02-23 מיום 19.4.23, במסגרתה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בתנאי חלופת מעצרו כך שתתאפשר יציאתו לעבודה.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג. בכתב האישום תואר בין היתר, כי בתאריך 21.2.23 תקף העורר את המתלוננת, אשתו מזה 30 שנה בדירתם, לאחר שהלין בפניה כי היא בוגדת בו. עוד באותו מעמד אחז העורר בצווארה של המתלוננת וחנק אותה, הרים אותה והטיחה לעבר הרצפה. המתלוננת קראה לבתה שהיתה בחדר השינה בבית שתסייע לה, וזו הגיעה ועזרה לאמה לקום והפרידה בינה לבין הנאשם, בכך שלקחה את המתלוננת לחדר השינה. בהמשך ניגש העורר לחדר השינה על מנת למנוע מהמתלוננת להתקשר למשטרה, אולם המתלוננת דיווחה למשטרת ישראל וצוות שוטרים הגיע לדירה.

ביום 27.2.23 שוחרר העורר לחלופת מעצר בקרית מלאכי, ולאחר שחרורו הוגשה מטעמו בקשה לעיון חוזר לאפשר יציאתו לעבודה כנהג מונית.

בהודעת הערר ובדיון שקיים ביום 27.4.23 טען הסנגור כי שגה בימ"ש קמא עת דחה את בקשת העורר לאפשר לו יציאה לעבודה.

הסנגור טען כי יש לתת משקל לעובדה כי העורר והמתלוננת נשואים מזה כשלושים שנים ואחד מילדיהם בעל צרכים מיוחדים, וכן כי קיים סיכון לאבד את ביתם על רקע חובות. לדברי הסנגור בשל אופי עבודת העורר כנהג מונית, לא ניתן לצרף ערב ולכן הציע כי העורר יעבוד באזור תל אביב ולא יתקרב למקום המתלוננת ממנו הורחק.

הסנגור טען כי יש למנוע את קריסתם הכלכלית של העורר ומשפחתו כאשר לדבריו חלוף הזמן גורם גם ליותר משקעים ותסכול.

לאור האמור, טען הסנגור כי יש לקבל את הערר ולאפשר יציאת העורר לעבוד.

מנגד טען ב"כ המשיבה כי יש להורות על דחיית הערר. לדברי ב"כ המשיבה העורר שוחרר לחלופת מעצר בית ביום 27.2.23, לאחר דיון בבימ"ש קמא במסגרתו הוצגו חלופות מעצר, ובימ"ש קמא הורה על שחרור העורר בתנאי מעצר בית בקרית מלאכי, בפיקוח חמו ומלווה נוסף.

עוד טען ב"כ המשיבה כי מעיון בחומר החקירה לא מדובר בראיות לכאורה שמתבססות רק על עדות המתלוננת, אלא לדבריו קיימות ראיות שמחזקות את הגרסה הראשונית של המתלוננת לגבי מי שתקף אותה. עוד טען ב"כ המשיבה כי בימ"ש קמא נימק מדוע אין ליתן משקל ממשי לגרסתה האחרונה של המתלוננת וכן כי בהחלטה צוין הרושם הוא שאין כרסום ממשי בראיות.

ב"כ המשיבה טען כי מדובר בעבירות תקיפה ברף גבוה לצד חבלות במתלוננת, על כן יש קושי לקבל הגרסה כי לא קרה נזק חמור, והדבר לא מפחית ממסוכנות העורר.

לאור האמור ביקש ב"כ המשיבה להורות על דחיית הערר.

דין והכרעה

מדובר בעורר כבן 52, שהוא חסר כל עבר פלילי.

אכן כנגד העורר עומדת גרסתה הראשונה של המתלוננת, שבה ציינה המתלוננת כי העורר חנק אותה בגרונה בשתי ידיו, הרים אותה והטיח אותה לכיוון ארונות והיא נפצעה בראשה. עדות זו מחוזקת בגרסת בתה, שלא ראתה את הארוע אך שמעה את צעקותיה של אמה, והגיעה למקום תוך שניות וראתה את אמה על הרצפה.

אל מול הראיות האמורות עומדת גרסתה של המתלוננת, שהובעה בפני המשטרה ביום 6.3.23, לאחר הגשת כתב האישום, ועל פי גרסה זו שמסרה המתלוננת, בעת הארוע היא מעדה, והעורר רק בא לעזור לה.

אכן על פי ההלכה על מנת שתתקבל טענה של כרסום בחומר הראיות יש צורך בהוכחת שינוי דרמטי במערכת הראיות של התביעה (בש"פ 7827/17 סוסן נ' מדינת ישראל).

מדובר בעניינו כאמור בכתב אישום המבוסס בעיקרו על עדות המתלוננת, ובמובן זה גרסתה החדשה של המתלוננת מהווה שינוי ממשי שאין להתעלם ממנו. קיימת אפשרות סבירה שגרסה זו תוצג גם בפני בית המשפט שידון בתיק העיקרי, ומובן שבעת הדיון יהיה חייב בית המשפט לבחון את הגרסה החדשה ולהעריך משקלה.

אכן במקרים רבים, בתי המשפט הדנים במעצרים של נאשמים בעבירות של אלימות במשפחה, בוחנים בעין ביקורתית גרסאות של מתלוננות שמשנות גרסתאותיהן ומבקשות להביא בכך לשחרור בעליהן, וזאת, בין היתר, מתוך החשש ששינוי הגרסה נעשה מהטעמים הלא נכונים, פחדים, חששות וטעמים חברתיים, תוך התעלמות מהסכנה הנשקפת להן. המקרה דנן אינו אחד מאותם מקרים.

בעניינו מדובר בעורר שהוא חסר כל עבר פלילי, הנשוי למתלוננת מזה 30 שנה.

עיון בדבריה של המתלוננת בחקירתה הראשונה מעלה שכבר באותה חקירה ציינה המתלוננת, שמדובר בארוע ראשון

מסוגו מצד העורר. בחקירתה מיום 22.2.23 השלימה המתלוננת וסיפרה כי בטרם הארוע יחסיה עם בעלה היו "בסדר גמור" ובעלה לא הרים עליה יד, ולא איים עליה.

גם בתה של המתלוננת, המציינת שבעבר היכה בה העורר, אינה מציינת פעולות אלימות של העורר כנגד אמה בעבר. זאת ועוד, מדובר באירוע שהתרחש על פני שניות בודדות, וגם על פי גרסתה הראשונה של המתלוננת לא המשיך העורר בפעולותיו.

עוד יודגש, כי כבר בחקירתה מיום 22.2.23 הודתה המתלוננת כי לאחר האירוע האלים מצד בעלה היא סטרה לו, עובדה שתעיד במידה מסוימת על יכולתה של המתלוננת לעמוד כנגד העורר.

כאמור, לאחר הגשת כתב האישום חזרה בה המתלוננת מגרסתה, וציינה כי היא לא הותקפה בידי העורר. המתלוננת לא חזרה בה מגרסתה גם בעת שנחקרה באזהרה.

המתלוננת אף הציגה מסמך רפואי שממנו עולה שכתוצאה מניתוח שעברה עלולים להיווצר שטפי דם.

בחקירתה האחרונה של המתלוננת, מיום 6.3.23, הדגישה המתלוננת כי בנה נכנס לדכאון ולעורר יש חלק גדול בעזרה עם הילד. המתלוננת הוסיפה וציינה כי אינה חוששת מן העורר וכי העורר הוא המפרנס העיקרי בבית. בחקירה נוספת אמרה המתלוננת כי היא לא חזרה מגרסתה רק בגלל הפן הכלכלי, אך יש לפן הכלכלי משקל וזאת מאחר ומזה כשבועיים וחצי שהיא "אינה רואה שקל" בבית. ב"כ העורר הוסיף כי העורר מצוי בצו כינוס, ואם לא יעמוד בתשלומיו ביתו יימכר.

מדובר כאמור בעורר כבן 52, חסר עבר פלילי, שעומדות כנגדו טענות לתקיפת אשתו באירוע קצר, שלאחריו לא המשיך בפעולותיו. בחקירתה האחרונה במשטרה חזרה בה המתלוננת מגרסתה, וכיום טענתה החד משמעית היא שהעורר לא פגע בה. העורר והמתלוננת גרים תחת קורת גג אחת מזה כ-30 שנה, שבהם, על פי דברי המתלוננת, יחסיהם היו תקינים והעורר לא נקט כנגדה באלימות. מתוך גרסתה של המתלוננת עולה כי היא ידעה להגיב על הפגיעה בה, ולאחר שנפגעה, היא סטרה בעלה.

זאת ועוד, מתוך דברי המתלוננת בחקירתה האחרונה, ניתן היה להתרשם כי מדובר במתלוננת המודעת לזכויותיה, המבקשת להביא להקלה בתנאי שחרורו של בעלה, תוך הבאת כל הגורמים הרלוונטיים בחשבון. עוד עולה מדברי המתלוננת כי הותרת העורר במעצר בית עלולה להיות בעלות משמעויות כלכליות כבדות, ככל שהדבר נוגע לה עצמה.

בכלל נסיבות הענין ולאור כל שפורט לעיל, מצאתי לנכון ליתן משקל מכריע לעמדת המתלוננת שביקשה לאפשר לעורר לצאת לעבודתו תוך קביעת תנאים מתאימים.

לאור זאת, אני מורה כי תנאי השחרור ישונו כדלקמן:

העורר ימשיך להתגורר בבית שנקבע כחלופת מעצר בקרית מלאכי. העורר יהיה רשאי לצאת את הבית, אך היציאה את הבית תעשה ברכב בלבד, במסלול הישיר לעבר תחנת דלק "הסיירים" בחולון ובחזרה. העורר יהיה רשאי לעבוד כנהג

מונית, אך ורק באיזור המצוי צפונית לתחנת הסיירים, והוא לא ישהה באיזור שמדרום לתחנת הדלק "הסיירים", אלא
בנסיעתו במסלול הישיר מהבית בקריית מלאכי לתחנת הדלק "הסיירים" ובחזרה, ובשהייתו בבית בקרית מלאכי.

19.4.23